

Výbor
Národnej rady Slovenskej republiky
pre pôdohospodárstvo, životné prostredie
a ochranu prírody

17. schôdza výboru

127

U z n e s e n i e
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky
pre pôdohospodárstvo, životné prostredie a ochranu prírody
z 18. júna 2007

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (tlač 298)

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky
pre pôdohospodárstvo, životné prostredie a
ochranu prírody

A. s ú h l a s í

s návrhom skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s týmito pripomienkami:

Čl. I

1. K názvu zákona

Z názvu zákona sa vypúšťajú slová „a o zmene a doplnení niektorých zákonov“.

Návrh zákona nenevolizuje žiaden iný zákon.

2. K čl. I k 1. bodu

Bod 1 znie:

"1. V § 2 ods. 2 písm. j) znie: "voľne žijúci živočích (ďalej len "živočích") je jedinec živočíšneho druhu, ktorý sa bez intenzívnej ľudskej opatery narodil, vyľahol alebo rozmnožil vo svojom prirodzenom prostredí alebo bol do neho vypustený. Pod pojmom intenzívna ľudská opatera sa rozumie: Umelý chov, alebo odchov exemplára živočíšneho druhu."

Ide o upresnenie definície voľne žijúceho živočícha.

3. K čl. I k 2, 3 a 4 bodu

Novelizačné body 2, 3 a 4 sa vypúšťajú

V stanovených bodoch ide o nejednoznačné vyjadrenie.

4. K čl. I sa dopĺňajú nové novelizačné body 4 až 6, ktoré znejú:

"4. V § 12 písm. b) sa vypúšťajú slová "rastliny alebo živočícha".

5. V § 14 ods. 1 písm. g) sa vypúšťajú slová "rastlín alebo živočíchov".

6. V § 43 ods. 4 sa na konci vkladá veta: "Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú aj na exemplár živočíšneho druhu, ktorý je vychovaný v intenzívnej ľudskej opatere."

Doterajšie novelizačné body prečíslovať.

Ide o zmeny v nadväznosti na novoformulovaný pojem "voľne žijúci živočích", ktoré je potrebné premietnuť aj do nadväzujúcich ustanovení zákona.

5. Článok I. sa dopĺňa novým bodom 2., ktorý znie:

"2. V § 2 ods. 2 sa dopĺňa písmenom zg), ktoré znie:

zg) rušenie alebo vyrušovanie také konanie, ktoré svojim rozsahom a intenzitou spôsobí trvalé alebo dlhodobé zníženie populácie chráneného druhu na preň typickej lokalite, alebo trvalé alebo dlhodobé zmenšenie areálu chráneného druhu."

Doterajšie body sa prečísľujú.

Ide o vysvetlenie pojmov „rušenie a vyrušovanie“, ktoré nemôže byť vykladané dogmaticky, ale v súvislosti s čl. 6 ods. 2 smernice o biotopoch, podľa ktorej je potrebné prijať opatrenia, aby sa predišlo rušeniu druhov (pre ktoré boli územia označené za chránené) pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom tejto smernice, v nadväznosti na čl. 12 ods. 1 (ktorý platí pre celé územie SR, nielen pre chránené územia) podľa ktorého „Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na vytvorenie systému prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) v prostredí ich prirodzeného pohybu a zakážu úmyselné rušenie týchto druhov najmä počas obdobia párenia, odchovu mláďat, hibernácie a sťahovania“. Z uvedeného vyplýva, že

- v chránených územiach za rušenie sa považuje len taká činnosť, ktorá ich priaznivý stav (pozri vyššie), ostatné rušenie je prípustné,
- sústava území Natura 2000 nie je sústavou prísnych rezervácií (viď napr. Natura 2000 a lesy: výzvy a príležitosti, EK, 2003),

naopak v územiach Natura smernica o biotopoch určite nezakazuje akékoľvek rušenie druhov bez ohľadu na jeho parametre. Každá činnosť (aj väčšina manažmentových opatrení v prospech ochrany prírody) nevyhnutne vyvolá určitý vedľajší (neúmyselný) efekt - vyrušovanie, napr. kosenie, mulčovanie, odstraňovanie náletu, nepôvodných rastlín, výskum a monitoring druhov, krúžkovanie vtákov, umiestňovanie kamier a p.),

- je potrebné zdôrazniť že pri rušení (ako neúmyselného vedľajšieho produktu akéhokoľvek manažmentu) sú škody z titulu rušenia v prevažnej väčšine neporovnateľne nižšie ako škody z nevykonania potrebných manažmentových opatrení,
- parametrami vyrušovania sú jeho intenzita, doba trvania a frekvencia opakovaní, ako aj zasiahnutá plocha (všetky plány projekty sa posudzujú za celý chránené územie /SKUEV/, takže je dôležitá aká časť územia bude zasiahnutá v jednom okamihu a či živočíchy majú kam dočasne ustúpiť),
- článok 12 smernice platí aj mimo chránených území (aj vo „voľnej krajine“), takže v prípade jeho prísneho výkladu (ako je snaha niektorých skupín o jeho uplatňovanie) by bol všade, kde sa vyskytujú predmetné druhy zakázaný akýkoľvek pohyb ľudí či hospodárenie, čo si myslíme je dostatočný argument na zracionalnenie prístupu k definovaným pojmom.

6. Článok I. sa dopĺňa novými bodmi 5. až 38., ktoré znejú:

„5. V § 6 odseky 1 a 2 znejú:

„(1) Každý, kto zamýšľa zasiahnuť do biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu spôsobom, ktorým môže biotop poškodiť alebo zničiť, je povinný vyžiadať si súhlas obvodného úradu životného prostredia. Ak zásahom dôjde k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu, je žiadateľ povinný uskutočniť primerané náhradné revitalizačné opatrenia vyplývajúce najmä z dokumentácie ochrany prírody a krajiny; táto povinnosť neplatí, ak ide o bežné obhospodarovanie poľnohospodárskych kultúr alebo lesných kultúr. Ak nemožno uskutočniť náhradné revitalizačné opatrenia, je povinný uhradiť finančnú náhradu do výšky spoločenskej hodnoty zasiahnutého biotopu (§ 95). Finančná náhrada je príjmom Environmentálneho fondu.

(2) Podrobnosti o revitalizačných opatreniach alebo o finančnej náhrade určí obvodný úrad životného prostredia v súhlase podľa odseku 1. Orgán ochrany prírody nariadi uskutočnenie primeraných revitalizačných opatrení a určí ich rozsah a podrobnosti o nich alebo nariadi úhradu finančnej náhrady aj tomu, kto poškodil alebo zničil biotop európskeho významu alebo biotop národného významu bez súhlasu podľa odseku 1.“

Navrhovaná úprava nadväzuje na úpravu § 12, zároveň sa však upravuje aj povinnosť vykonania náhradných revitalizačných opatrení, resp. finančnej náhrady len na prípady, kedy k poškodeniu alebo zničeniu biotopu došlo, nie kedy podľa súčasnej právnej úpravy „mohlo“ dôjsť. Uvedená sankcia (vykonanie náhradných opatrení alebo finančná náhrada) teda bola uplatňovaná aj v prípadoch, kedy

k poškodeniu alebo zničeniu biotopu (ako zakázanej činnosti) nedošlo, pričom nikoho nemožno trestať za to, čo ani nespôsobil.

6. V poznámke pod čiarou k odkazu 19 sa citácia "§ 6 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 152/1996 Z. z. o základných sadzbách odvodov za odňatie poľnohospodárskej pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu" nahrádza citáciou: " § 139a ods. 8 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

Ide o úpravu odkazu, ktorý odkazuje na neplatný právny predpis. V súčasnom právnom systéme je pojem „zastavané územia obce“ definovaný v § 139a ods. 8 stavebného zákona.

7. V § 7 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Za hranicami zastavaného územia obce nepôvodný druh rastliny alebo živočícha, s výnimkou druhov ustanovených všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá ministerstvo po dohode s ministerstvom pôdohospodárstva, druhov uvedených v schválenom lesnom hospodárskom pláne alebo druhov pestovaných v poľnohospodárskych kultúrach a energetických porastoch, možno rozširovať so súhlasom ministerstva, ak tento zákon neustanovuje inak.“.

Doterajšie odseky 2 až 7 sa označujú ako odseky 3 až 8.

Navrhovaná úprava nadväzuje na úpravu § 12, keď súhlas na rozširovanie nepôvodných druhov sa dáva ako zásada všeobecnej ochrany prírody a krajiny. Zároveň sa umožňuje rozširovanie nepôvodných druhov v energetických porastoch, na ktoré je (vzhľadom na krátku produkčnú dobu) potrebné nahliadať ako na poľnohospodárske kultúry.

8. V § 7 ods. 4 sa slová „odseku 7“ nahrádzajú slovami „odseku 8“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na vloženie nového odseku 2.

9. V § 7 ods. 7 sa slová „odseku 5“ nahrádzajú slovami „odseku 6“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na vloženie nového odseku 2.

10. § 12 znie:

"§12

Na území Slovenskej republiky platí prvý stupeň ochrany, ak tento zákon alebo všeobecne záväzný právny predpis vydaný na jeho základe neustanovuje inak. V prvom stupni ochrany sa uplatňujú ustanovenia o všeobecnej ochrane prírody a krajiny podľa druhej časti zákona.“.

Územie s prvým stupňom ochrany prírody je územie, ktoré nevyžaduje zvýšenú ochranu (inak by v ňom platil vyšší stupeň). Je preto potrebné minimalizovať administratívne bariéry rozvoja

v tomto území, v ktorom platia všeobecné podmienky ochrany podľa druhej časti zákona, v ktorej sú zakotvené dostatočné možnosti orgánov ochrany prírody na zabránenie poškodenia alebo ničenia prírody a krajiny (napr. § 8).

11. V § 13 ods.2 písmeno a) znie“

„a) umiestnenie výsadby drevín a ich druhové zloženie za hranicami zastavaného územia obce mimo ovocného sadu, vinice, chmeľnice a záhrady, ^{45a)} a energetických porastov na poľnohospodárskej pôde,“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 45a znie:

„^{45a)} § 9 písm. b) až e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníctva a iných práv k nehnuteľnostiam.“.

Navrhovaná úprava nadväzuje na úpravu § 12, keď v druhom stupni ochrany sa bude vyžadovať súhlas orgánu prírody na uvedené činnosti.

12. V § 13 ods.2 písm. h) sa vypúšťa slovo „pozemnú“.

Navrhovaná úprava nadväzuje na úpravu § 12, keď v druhom stupni ochrany sa bude vyžadovať súhlas orgánu prírody nielen na pozemnú, ale aj na leteckú aplikáciu chemických látok a hnojív.

13. V § 13 ods. 2 sa za písmeno n) dopĺňa písmeno o), ktoré znie:

„o) vypúšťanie vodnej nádrže alebo rybníka.“.

Navrhovaná úprava nadväzuje na úpravu § 12, keď v druhom stupni ochrany sa bude vyžadovať súhlas orgánu prírody na uvedenú činnosť.

14. V § 13 ods.3 písm. b) sa slová „orgán ochrany prírody“ nahrádzajú slovami „orgán, oprávnený podľa tohto zákona na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia a jeho ochranného pásma (§ 17)“.

Ide o úpravu nesprávneho pojmu, keď na vyhlásenie národného parku a jeho ochranná pásma (v ktorom platí druhý stupeň ochrany) je splnomocnená vláda SR, ktorá nie je orgánom ochrany prírody v zmysle § 64 zákona.

15. V § 14 ods.2 písmeno a) znie:

„a) vykonávanie činností uvedených v § 6 ods. 1, § 13 ods. 2 písm. a) až e), i), j), l) a m), a o),“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 6 a 13.

16. V § 14 ods.2 písm. c) sa vypúšťa slovo „pozemnú“.

Navrhovaná úprava nadväzuje na úpravu § 12, keď v treťom stupni ochrany sa bude vyžadovať súhlas orgánu prírody nielen na pozemnú, ale aj na leteckú aplikáciu chemických látok a hnojív.

17. V § 14 ods.3 písm. b) sa slová „orgán ochrany prírody“ nahrádzajú slovami „orgán, oprávnený podľa tohto zákona na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia a jeho ochranného pásma (§ 17)“.

Ide o úpravu nesprávneho pojmu, keď na vyhlásenie národného parku a jeho ochranná pásma je splnomocnená vláda SR, ktorá nie je orgánom ochrany prírody v zmysle § 64 zákona.

18. V § 14 ods. 4 sa slová „orgánom ochrany prírody“ nahrádzajú slovami „orgánom oprávneným podľa tohto zákona na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia a jeho ochranného pásma (§ 17)“.

Ide o úpravu nesprávneho pojmu, keď na vyhlásenie národného parku a jeho ochranná pásma je splnomocnená vláda SR, ktorá nie je orgánom ochrany prírody v zmysle § 64 zákona.

19. V § 15 ods.2 písmeno a) znie:

„a) vykonávanie činností uvedených v § 6 ods.1, § 13 ods. 2 písm. a), c), i), j) a l) a o) a § 14 ods. 2 písm. d) až f),“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 6 a 13.

20. V § 15 ods.2 písm. b) sa slová „orgánom ochrany prírody“ nahrádzajú slovami „orgánom oprávneným podľa tohto zákona na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia a jeho ochranného pásma (§ 17)“.

Ide o úpravu nesprávneho pojmu, keď na vyhlásenie národného parku a jeho ochranná pásma je splnomocnená vláda SR, ktorá nie je orgánom ochrany prírody v zmysle § 64 zákona.

21. § 15 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Zákaz podľa odseku 1 písm. b) až k) neplatí na miestach, ktoré orgán, oprávnený podľa tohto zákona na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia a jeho ochranného pásma (§ 17) vyhradí všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa vyhlasuje chránené územie a jeho ochranné pásma, návštevým poriadkom národného parku a jeho ochranného pásma (§ 20) alebo zoznamom týchto miest uverejneným na úradnej tabuli tohto orgánu a úradnej tabuli dotknutej obce.“.

Ide o ustanovenie obdobné ako v § 13 a 14 umožňujúce na základe zákona určovať podmienky ochrany chráneného územia v závislosti od predmetu ochrany

22. V § 16 odsek 2 znie:

„(2) Na území, na ktorom platí piaty stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na vykonávanie činností uvedených v § 6 ods. 1, § 13 ods. 2 písm. a), i), j) a l) a o), § 14 ods. 2 písm. d) a f) a § 15 ods. 2 písm. b).“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 6 a 13.

23. V § 18 odsek 3 znie:

„(3) Podrobnosti o územnej ochrane chránenej krajinnej oblasti a vymedzenie jej hraníc ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa § 13.“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

24. V § 19 odsek 5 znie:

„(5) Podrobnosti o územnej ochrane národného parku a jeho ochranného pásma a vymedzenie hraníc ustanoví vláda nariadením. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa § 13 a 14.“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

25. V § 21 odsek 4 znie:

„(4) Stupeň ochrany chráneného areálu, vymedzenie jeho hraníc a hraníc jeho ochranného pásma a podrobnosti o územnej ochrane chráneného areálu a jeho ochranného pásma ustanoví krajský úrad životného prostredia všeobecne záväznou vyhláškou, ktorou sa chránený areál a jeho ochranné pásmo vyhlasuje. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa uplatňovaného stupňa ochrany (§ 13 až 16).“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia

tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

26. V § 22 odsek 6 znie:

„(6) Stupeň ochrany prírodnej rezervácie alebo národnej prírodnej rezervácie, vymedzenie jej hraníc a hraníc jej ochranného pásma a podrobnosti o územnej ochrane prírodnej rezervácie alebo národnej prírodnej rezervácie a jej ochranného pásma platnosti ustanoví krajský úrad životného prostredia všeobecne záväznou vyhláškou. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa uplatňovaného stupňa ochrany (§ 14 až 16).“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

27. V § 23 odsek 5 znie:

(5) Stupeň ochrany prírodnej pamiatky alebo národnej prírodnej pamiatky, vymedzenie jej hraníc a hraníc jej ochranného pásma a podrobnosti o územnej ochrane prírodnej pamiatky alebo národnej prírodnej pamiatky a jej ochranného pásma ustanoví krajský úrad životného prostredia všeobecne záväznou vyhláškou. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa uplatňovaného stupňa ochrany (§ 14 až 16).“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

28. V § 24 odsek 21 znie:

„(21) Podrobnosti o územnej ochrane jaskyne alebo prírodného vodopádu ustanoví všeobecne záväzná vyhláška, ktorú vydá krajský úrad životného prostredia; ak sa vyhlasuje ochranné pásmo jaskyne alebo ochranné pásmo prírodného vodopádu, všeobecne záväznou vyhláškou tohto úradu sa ustanovia aj podrobnosti o územnej ochrane ochranného pásma a vymedzia sa jeho hranice. Ak sa jaskyňa, prírodný vodopád alebo ochranné pásmo nachádzajú v územných obvodoch viacerých krajských úradov životného prostredia, všeobecne záväznú vyhlášku vydá ten z nich, v ktorého územnom obvode je najväčšia časť jaskyne, prírodného vodopádu alebo ochranného pásma po dohode s orgánmi ochrany prírody, v ktorých územných obvodoch sú ostatné časti jaskyne, prírodného vodopádu alebo ochranného pásma. Podrobnosťami o územnej ochrane jaskyne alebo prírodného vodopádu a ich ochranných pásiem sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa odsekov 4 až 7 a 9 až 12.“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

29. V § 25 odsek 3 znie:

„(3) Stupeň ochrany chráneného krajinného prvku, vymedzenie jeho hraníc a podrobnosti o jeho územnej ochrane ustanoví obvodný úrad životného prostredia všeobecne záväznou vyhláškou, ktorou sa toto chránené územie vyhlasuje. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa uplatňovaného stupňa ochrany (§ 13 až 16).“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

30. V § 27 odsek 5 znie:

„(5) Národný zoznam, ktorý obsahuje názov lokality navrhovaného územia európskeho významu, katastrálne územie, v ktorom sa lokalita nachádza, výmeru lokality, stupeň územnej ochrany navrhovaného územia európskeho významu, podrobnosti o jeho územnej ochrane a odôvodnenie návrhu ochrany, sa po jeho odsúhlasení vládou ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá ministerstvo. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje najmä územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa uplatňovaného stupňa ochrany (§ 13 až 16).“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

31. V § 27 odsek 10 znie:

„(10) Navrhované územia európskeho významu vyhlási orgán ochrany prírody za chránené územie podľa tohto zákona najneskôr do dvoch rokov od schválenia národného zoznamu Európskou komisiou. Ak orgán ochrany prírody nevyhlási navrhované územie európskeho významu za chránené územie alebo zónu chráneného územia podľa tohto zákona do štyroch rokov odo dňa účinnosti všeobecne záväzného predpisu podľa odseku 5, obmedzenia a povinnosti podľa odsekov 7 až 9 zanikajú.“.

Navrhovaným ustanovením sa upresňujú podmienky na vyhlásenie navrhovaných území európskeho významu za chránené. Doterajšie znenie navyše neriešilo postup, ak si orgán ochrany prírody nesplnil povinnosť na vyhlásenie chráneného územia, pričom napriek tejto skutočnosti predbežná ochrana navrhovaného územia európskeho významu podľa odsekov 7 až 9 ostávala zachovaná.

32. § 30 znie:

"§30

(1) Chránené územia možno na základe stavu biotopov členiť najviac na štyri zóny, ak je to potrebné na zabezpečenie starostlivosti o ne.

(2) Zóny sa vymedzujú spravidla ako celistvé časti chráneného územia podľa povahy prírodných hodnôt v nich, pôvodnosti ekosystémov, miery zásahu ľudskou činnosťou a využívania územia človekom tak, aby piaty stupeň ochrany bol určený v zóne A, štvrtý stupeň ochrany v zóne B, tretí stupeň ochrany v zóne C a prvý alebo druhý stupeň ochrany v zóne D.

(3) Zóny podľa odseku 2 možno členiť na podzóny, ak sa v rámci zóny nachádzajú časti chráneného územia s rôznou prírodnou hodnotou. V odôvodnených prípadoch možno všeobecne záväzným právnym predpisom podľa odseku 5 určiť pre podzónu iný stupeň ochrany, ako je pre príslušnú zónu určený podľa odseku 2.

(4) Určením stupňa ochrany podľa zón alebo podzón sa nahrádzajú doterajšie stupne ochrany ustanovené týmto zákonom (§ 17 ods. 4 až 8, § 18 ods. 2, § 19 ods. 2 a § 49 ods. 5 a 6) alebo všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým bolo chránené územie vyhlásené (ustanovené); na území zón a podzón sa § 27 ods. 8 druhá veta neuplatňuje.

(5) Vyhlásenie jednotlivých zón a podzón chránených území, vrátane stupňov ochrany, podrobnosti o ich územnej ochrane a vymedzení hraníc ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom orgán oprávnený podľa tohto zákona na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia. Podrobnosťami o územnej ochrane sa určuje územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa uplatňovaného stupňa ochrany (§ 13 až 16).

(6) V zóne A a B môže ministerstvo povoliť výnimku zo zakázaných činností alebo z územnej a časovej doby uplatňovania zákazov a obmedzení určených všeobecne záväzným právnym predpisom podľa ods.5 len ak ich vykonaním sa zabezpečí zachovanie alebo zlepšenie stavu prírody a krajiny (§5 ods.3).“.

Navrhovaným znením sa upresňujú podmienky, spôsoby a možnosti vyhlasovania zón (podzón) chránených území podľa povahy prírodných hodnôt v nich, pôvodnosti ekosystémov, miery zásahu ľudskou činnosťou a využívania územia človekom tak, aby sa dosiahli ciele zákona definované v § 1 ods. 1.

Pretože zóny majú byť celistvé časti územia, do ktorých sa môžu zahrnúť územia s rôznou prírodoochrannou hodnotou, ktoré môžu vyžadovať rôzne prístupy a opatrenia na zachovanie ich priaznivého stavu, umožňuje sa v rámci zóny vyhlásiť podzóny. Ide o územia, ktoré z dôvodu sceľovania a z dôvodu ich rozsahu alebo odľahlosti nie je možné zaradiť do príslušnej zóny, alebo je to potrebné z hľadiska určenia podrobností o územnej ochrane, alebo ak sa napríklad v rámci zóny C a D nachádzajú najzachovalejšie alebo vzácne biotopy (súčasné maloplošné chránené územia) pre ktoré je potrebné stanoviť ochranné podmienky zodpovedajúce piatemu, resp. štvrtému stupňu ochrany. Zároveň sa obdobne ako v súčasnosti platnom ustanovení ustanovuje, že stupne ochrany podľa zón nahrádzajú doterajšie stupne ochrany a ustanovuje sa spôsob vyhlasovania zón a podzón a orgány kompetentné na ich vyhlásenie.

Keďže v jednotlivých zónach platia ustanovenia zákona o stupňoch ochrany, z ktorých je možné uplatňovanie výnimiek [§ 67 písm. i)], osobitne sa rieši uplatňovanie výnimiek zo stupňov ochrany v zónach A a B, ktoré môže udeľovať v nevyhnutných prípadoch ministerstvo a len vtedy, ak sa vykonaním činnosti (na ktorú sa výnimka udeľuje) zabezpečí zachovanie alebo zlepšenie stavu prírody a krajiny.

33. V § 49 ods. 7 sa na konci vkladá táto veta: „Podrobnosťami o ochrane sa určuje aj územná a časová doba uplatňovania zákazov a obmedzení podľa § 13 alebo 14.“.

Navrhovanou úpravou sa dosiahne jednoznačnosť výkladu súčasného ustanovenia, ktorého cieľom je na základe splnomocnenia zo zákona odstrániť jeho tvrdosť pri uplatňovaní zákazov a obmedzení, ktoré sa majú uplatňovať s ohľadom na predmet ochrany chráneného územia tak, aby sa dosiahol priaznivý stav predmetu ochrany. Všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa chránené územie vyhlasuje, sa teda umožní ustanoviť, ktoré z podmienok územnej ochrany podľa príslušného stupňa ochrany sa budú na konkrétnom území alebo jeho časti uplatňovať a vrátane doby času ich uplatňovania.

34. V § 50 ods. 6 sa slovo „piatich“ nahrádza slovom „dvoch“.

Uvedenou zmenou sa navrhuje skrátenie doby predbežnej ochrany území, ktoré sú zahrnuté do zámeru na vyhlásenie chráneného územia. Vzhľadom k tomu, že dočasnou ochranou (zákazy a obmedzenia) dochádza k zásadnému obmedzeniu vlastníckych práv vlastníkov dotknutých pozemkov, nemôže táto ochrana v prípade nečinnosti „vyhlasovacieho“ orgánu trvať neprímerane dlhú dobu, ktorou 5 ročné obdobie rozhodne je najmä preto, že v zmysle § 54 ods. 10 zákona sa vyžadujú projekty ochrany chránených území a chránených stromov ako podklad na vyhlasovanie ich ochrany. Orgán ochrany prírody teda v čase vyhlásenia zámeru musí jednoznačne poznať skutkový stav, dôvod a predmet ochrany a na vyhlásenie (ustanovenie) chráneného územia, resp. chráneného stromu, t.j. vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu nie je potrebná päťročná lehota, počas ktorej majú platiť podmienky predbežnej ochrany.

35. V § 53 odsek 1 znie:

„(1) Zmena alebo zrušenie ochrany osobitne chránenej časti prírody a krajiny sa vykoná do jedného roka od podania návrhu alebo od zistenia nových skutočností, ktoré majú závažný vplyv na predmet ochrany, alebo ak predmet ochrany zanikol, a to rovnakým spôsobom, akým sa ochrana podľa tohto zákona vyhlasuje (ustanovuje). Návrh na zmenu alebo zrušenie je oprávnený podať aj vlastník (správca, nájomca) nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v chránenom území alebo jeho ochrannom pásme, ak už nie je zrejмый predmet ochrany alebo tento zanikol, ako aj pokiaľ nebolo v zákonnej lehote rozhodnuté o nároku na náhradu za obmedzenie bežného obhospodarovania podľa § 61. Chránený areál, prírodná rezervácia a prírodná pamiatka sa zrušia vždy, ak sa stanú súčasťou vyhlásených zón alebo podzón chránenej krajinnej oblasti alebo národného parku.“

Jedným z účelov zmien premietnutých v novom znení § 53 ods. 1 je ustanoviť zákonnú lehotu pre zmenu alebo zrušenie chráneného územia, pokiaľ sú na to zákonné dôvody (zmena alebo zánik predmetu ochrany). Ide o opatrenie proti nečinnosti „vyhlasovacích“

orgánov, ktoré v súčasnosti často krát nereflektujú na zmenu prírodných pomerov, čím dochádza k umelému udržiavaniu zvýšenej právnej ochrany dotknutého územia, s negatívnym dopadom na vlastníkov dotknutých pozemkov (existencia zákazov a obmedzení). Ďalším účelom zmien § 53 ods. 1 je posilnenie postavenia vlastníka (správcu, nájomcu) dotknutého pozemku vo vzťahu k vyhlasovaciemu orgánu. Takejto osobe sa navrhuje priznať právo iniciovať zmenu či zrušenie chráneného územia z taxatívne ustanovených dôvodov, pokiaľ ich sám zistí.

36. V § 54 ods.10 písm. a) sa na konci pripája táto veta „Projekty ochrany chránených území a chránených stromov sú pre spracovanie ďalšej dokumentácie ochrany prírody a krajiny záväzné.“.

Ide o opatrenie, aby program starostlivosti nebol vypracovaný a schválený v rozpore s dokumentom, ktorý slúži ako základný podklad pre vyhlásenie chráneného územia. Tým sa zabezpečí, aby nedochádzalo ku krátkodobým zmenám v spôsoboch a prístupoch starostlivosti a zároveň aby v prípade zmeny predmetu ochrany došlo k takej úprave súvisiacej dokumentácie ochrany prírody, ktorá zabezpečí systémový prístup k predmetu ochrany s cieľom dosiahnutia jeho priaznivého stavu.

Doterajšie body sa prečíslujú.

7. Článok I. sa dopĺňa novými bodmi 41. až 48., ktoré znejú:

„41.V § 65 ods.1 písm. g) sa slová „§ 12 písm. b)“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 2“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7 a 12.

42. V § 65 ods. 1 sa za písmeno p) vkladá nové písmeno q), ktoré znie:
„ p) povoľuje výnimku podľa § 30 ods. 6,“.

Doterajšie písmeno q) sa označuje ako písmeno r).

Ide o doplnenie kompetencií ministerstva v nadväznosti na úpravu § 30.

43. V 67 písmeno f) znie:

„f) vydáva súhlas podľa § 13 ods. 2 písm. c), f) a i) a o), § 14 ods. 2 písm. f), § 15 ods. 2 písm. c), § 24 ods. 5, 7, 10 a 12, § 49 ods. 3, § 56 ods. 1,“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 12 a 13.

44. V § 68 písm. e) sa slová „§ 12 písm. d) a g)“ nahrádzajú slovami „§ 6 ods. 1“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 6 a 12.

45. V § 68 písm. g) sa slová „§ 7 ods. 4“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 5“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

46. V § 68 písm. h) sa slová „§ 12 písm. c)“ nahrádzajú slovami „§ 13 ods. 2 písm. a)“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 12 a 13.

47. V § 68 písm. i) sa slová „§ 7 ods. 5 a 6“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 6 a 7“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

48. V § 69 ods.1 písm. d) sa slová „§ 12 písm. c)“ nahrádzajú slovami „§ 13 ods. 2 písm. a)“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 12 a 13.

Doterajšie body 41. až 47. sa označujú ako body 49. až 55.

8. K 11. bodu

V § 85 ods. 3 sa slová „pred jej plánovaným vykonaním“ nahrádza slovami „pred plánovanou činnosťou“.

Pripomienka, ktorou sa precizuje zámer predkladateľa; rozhodnutie sa vykonáva pred plánovanou činnosťou, nie pred jej vykonaním, tzn. dokončením.

9. Článok I. sa dopĺňa novými bodmi 50. a 51., ktoré znejú:

„50. V § 81 ods. 2 písm. j) sa za slová „podľa § 52 ods.3“ vkladajú slová „a § 62 ods. 4“.

Uvedeným doplnením sa navrhuje v prípade vydania súhlasu ministerstva na zámenu pozemkov podľa § 62 ods. 4 nepostupovať podľa správneho poriadku. Vzhľadom k tomu, že predmetom tohto konania nie je priame rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch či povinnostiach účastníka konania, takéto vyradenie mimo správneho konania je plne opodstatnené. Predmetom konania je totiž vydanie, resp. nevydanie súhlasného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR k zámene pozemkov podľa § 62 ods. 3 písm. c), založeného na odbornom posúdení stavu prírodných hodnôt v záujmovom území a existencii či absencii potreby scelenia pozemkov vo vlastníctve štátu. Vydanie súhlasného stanoviska má za následok prelomenie všeobecného zákazu scudzovania pozemkov vo vlastníctve štátu v zmysle § 62 ods. 1 zákona o ochrane prírody

a krajiny (v územiach s tretím a vyšším stupňom ochrany) v prípade, že pôjde o prípady zámeny pozemkov. Súhlasným stanoviskom sa však nepovoľuje samotná zámena pozemkov, len sa napĺňa jeden zo zákonných predpokladov, ktoré ju umožňujú uskutočniť.

51. V § 82 ods. 2 druhej vete sa slová „podľa § 12 písm. a) a c) až e) a § 13 ods. 2 písm. b) až e) a k) až m)“ nahrádzajú slovami „podľa § 13 ods. 2 písm. a), b) až e) a k) až m) a o)“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 12 a 13.

Doterajšie body sa prečíslujú.

10. Článok I. sa dopĺňa novými bodmi 56. a 57., ktoré znejú:

56. V § 83 odsek 1 znie:

„(1) Ak sa na vykonanie činnosti vyžaduje viac vyjadrení, súhlasov, povolení alebo rozhodnutí podľa tohto zákona, o veci rozhoduje v jednom konaní vecne príslušný, kompetenčne najvyšší orgán ochrany prírody.“

Ide o plnenie všeobecných zásad konania a to „hospodárnosti konania“ a „kumulácie konaní“. Je neopodstatnené, aby sa na vykonanie jednej činnosti vyžadovalo viacero samostatných konaní bez ohľadu na skutočnosť, či ide o správne konanie alebo o postupy, na ktoré sa správny poriadok nevzťahuje. Z uvedeného dôvodu sa navrhuje, aby sa o činnosti, na ktorej vykonanie sa vyžaduje viac vyjadrení, súhlasov, povolení alebo rozhodnutí podľa zákona o ochrane prírody a krajiny, o veci rozhodoval v jednom konaní ten orgán ochrany prírody, ktorý je kompetenčne a hierarchicky najvyšší z vecne príslušných vo veci rozhodovať. Keďže môže ísť o súbeh konaní, na ktoré sa nevzťahuje správny poriadok, ustanovuje sa aj postup postúpenia žiadosti obdobne, ako je riešený v § 20 správneho poriadku.

57. V § 83 sa za odsekom 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Ak žiadosť o vydanie vyjadrenia, súhlasu, povolenia alebo rozhodnutia je doručená orgánu ochrany prírody, ktorý nie je príslušný na rozhodnutie podľa odseku 1, je tento povinný žiadosť bez meškania, najneskôr do troch pracovných dní, postúpiť príslušnému orgánu ochrany prírody a upovedomiť o tom žiadateľa. Ak je nebezpečenstvo z omeškania, orgán ochrany prírody urobí nevyhnuté úkony, najmä na odvrátenie hroziacej škody.“

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 3 a 4.

Keďže v zmysle odseku 1 môže ísť o súbeh konaní, na ktoré sa nevzťahuje správny poriadok, ustanovuje sa aj postup postúpenia žiadosti podľa odseku 1 obdobne, ako je riešený v § 20 správneho poriadku.

Doterajšie body 56. a 57. sa označujú ako body 58. a 59.

11. Za bod 59. sa dopĺňajú nové body 60. až 68., ktoré znejú:

60. V § 85 sa za odsekom 5 dopĺňa odsek 6, ktorý znie:

„(6) Ak ide o konania podľa § 81 ods. 2, orgán ochrany prírody je povinný konanie viesť bez zbytočných prieťahov tak, aby vydal vyjadrenie alebo potvrdenie, či vo veci rozhodol najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti.“

Uvedeným doplnením sa pre konania, uskutočňované mimo správneho konania (identifikované výpočtom v § 81 ods. 2), ustanovuje procesno-právna ochrana v podobe maximálnej zákonnej lehoty ich trvaní. Za súčasného stavu totiž tieto konania z procesného pohľadu nepodliehajú takmer žiadnej regulácii, čo vytvára priestor orgánom, ktoré ich vedú, na neopodstatnené procesné prieťahy.

61. V § 87 ods. 2 sa slová „§ 7 ods. 4“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 5“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

62. V § 90 ods. 1 písm. a) sa slovo „§ 12“ nahrádza slovami „§ 6 ods. 1, § 7 ods. 2, § 13“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 6, 7, 12 a 13.

63. V § 90 ods. 1 písm. b) sa slová „§ 7 ods. 2“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 3“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

64. V § 90 ods. 1 písm. l) sa slová „§ 7 ods. 3“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 4“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

65. V § 92 ods. 1 písm. c) sa slovo „§ 12“ nahrádza slovami „§ 6 ods. 1, § 7 ods. 2, § 13“

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 6, 7, 12 a 13.

66. V § 92 ods. 1 písm. d) sa slová „§ 7 ods. 2“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 3“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

67. V § 92 ods. 1 písm. n) sa slová „§ 7 ods. 3“ nahrádzajú slovami „§ 7 ods. 4“.

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zmenu § 7.

68. § 103 sa dopĺňa odsekom 10, ktorý znie:

„(10) Na vykonanie činnosti uvedenej v lesnom hospodárskom pláne sa súhlas alebo výnimka podľa tohto zákona nevyžaduje.“.

Od roku 1995, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 287/1994 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, orgány štátnej správy na tomto úseku dávajú k návrhom lesných hospodárskych plánov záväzné vyjadrenie, ktoré sú orgány štátnej správy lesného hospodárstva povinné pri schvaľovaní lesného hospodárskeho plánu v plnej miere rešpektovať. Z tejto skutočnosti vyplýva, že z hľadiska ochrany prírody a krajiny orgány ochrany prírody a krajiny nemali výhrady k vykonaniu činností uvedených v schválených lesných hospodárskych plánoch. Preto opätovné požadovanie výnimiek a súhlasov na vykonanie takýchto činností je neodôvodnené a neopodstatnené a pre vlastníkov, správcov a obhospodarovateľov lesov znamenajú zvýšenú administratívnu a tým aj finančnú náročnosť, ktorá v rozpore s čl. 20 Ústavy SR nie je v zmysle § 61 zákona o ochrane prírody a krajiny považovaná za obmedzenie, za ktoré dotknutým osobám prináleží náhrada.

12. K čl. I k 5. bodu

5. bod znie:

"5. V § 71 ods. 2 písm. a) znie:

"a) vstupovať na pozemky. Do stavieb a zariadení, obydľí používaných na podnikanie a inú hospodársku činnosť len za prítomnosti majiteľa, užívateľa alebo nimi poverenej osoby, ak sa na to nevyžaduje povolenie podľa osobitných predpisov,¹⁰¹⁾"

Upresňujú sa podmienky, za ktorých môže orgán ochrany prírody vstupovať do stavieb, zariadení, obydľí a pod.

13. Za Čl. I sa vkladá Čl. II, ktorý znie:

„Čl. II

Zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č...../2007 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 26 v prvej vete sa slovo „účastníkom²⁵⁾“ nahrádza slovami „zúčastnenou osobou²⁵⁾“, a na koniec sa pripájajú slová „pokiaľ z osobitného zákona nevyplýva, že je účastníkom konania“ a tretia veta sa vypúšťa.

Poznámka pod čiarou k odkazu 25 znie:

§ 15a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)

Uvedenou zmenou sa doterajšie postavenie občianskeho združenia mení do podoby, v akej došlo v SR k všeobecne akceptovanému prevzatiu Aarhuského dohovoru zavedením inštitútu „zúčastnenej

osoby“. Navrhnutá zmena je nevyhnutná aj v kontexte so samotným predmetom úpravy návrhu zákona, ku ktorému sa tento pozmeňujúci návrh predkladá, pretože v samotnom zákone č. 543/2002 Z. z. sa navrhuje zmena postavenia občianskych združení z doterajšieho „účastníka konania“ na „zúčastnenú osobu“. Zákon č. 24/2006 Z. z. totiž v súčasnej podobe osobitne (a nezávisle od zákona č. 543/2002 Z. z.) zabezpečuje „zainteresovanej verejnosti“ (vrátane občianskych združení) postavenie účastníka konania, pokiaľ je táto zúčastnená aj procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie. S cieľom zosúladenia oboch úprav je potrebné zmeniť postavenie zainteresovanej verejnosti aj v zákone č. 24/2006 Z. z.

2. V § 27 v prvej vete sa vypúšťajú slová „sa považuje za subjekt, ktorého právo na priaznivé životné prostredie môže byť dotknuté rozhodnutím a ktorý“, slová „účastníka konania“ sa nahrádzajú slovami „zúčastnenej osoby“ a na koniec sa pripájajú slová „pokiaľ z osobitného zákona nevyplýva, že je účastníkom konania.“.

Uvedenou zmenou sa doterajšie postavenie občianskeho združenia mení do podoby, v akej došlo v SR k všeobecne akceptovanému prevzatiu Aarhuského dohovoru zavedením inštitútu „zúčastnenej osoby“. Navrhnutá zmena je nevyhnutná aj v kontexte so samotným predmetom úpravy návrhu zákona, ku ktorému sa tento pozmeňujúci návrh predkladá, pretože v samotnom zákone č. 543/2002 Z. z. sa navrhuje zmena postavenia občianskych združení z doterajšieho „účastníka konania“ na „zúčastnenú osobu“. Zákon č. 24/2006 Z. z. totiž v súčasnej podobe osobitne (a nezávisle od zákona č. 543/2002 Z. z.) zabezpečuje „zainteresovanej verejnosti“ (vrátane občianskych združení) postavenie účastníka konania, pokiaľ je táto zúčastnená aj procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie. S cieľom zosúladenia oboch úprav je potrebné zmeniť postavenie zainteresovanej verejnosti aj v zákone č. 24/2006 Z. z.

Doterajší Čl. II sa označuje ako Čl. III.

B. o d p o r ú ě a

Národnej rade Slovenskej republiky

návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov **schváliť**.

Pavol **Džurina**
overovateľ výboru

Ján **Slabý**
predseda výboru

